

**2014 m. rugpjūčio 20 d. Sąd Najwyższy (Lenkija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Polkomtel Sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

(Byla C-397/14)

(2014/C 431/14)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Najwyższy

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Polkomtel Sp. z o.o.

Atsakovas: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Dalyvaujant: Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie (dabar- Orange Polska S.A. w Warszawie)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/22/EB⁽¹⁾ dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) pirminės redakcijos 28 straipsnį reikia aiškinti taip, kad galimybę pasiekti negeografinius numerius reikia užtikrinti ne vien galutiniams paslaugų gavėjams iš kitų valstybių narių, bet ir galutiniams paslaugų gavėjams iš atitinkamo viešojo ryšio tinklo operatoriaus valstybės narės taip, kad, nacionalinei reguliavimo institucijai vertinant šio įpareigojimo įgyvendinimą, būtų taikomi reikalavimai, kylantys iš Sąjungos teisės veiksmingumo principo ir Sąjungos teisę atitinkančio nacionalinės teisės aiškinimo principo?
2. Jeigu atsakymas į 1 klausimą būtų teigiamas, ar Direktyvos 2002/22 28 straipsnį, siejant jį su Pagrindinių teisių chartijos 16 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad, siekiant įgyvendinti įpareigojimą, apie kurį kalbama minėtame 28 straipsnyje, galima pasinaudoti tvarka, nacionalinėms reguliavimo institucijoms numatyta 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/19/EB⁽²⁾ dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva) 5 straipsnio 1 dalyje?
3. Ar Direktyvos 2002/19 8 straipsnio 3 dalį, siejant ją su Direktyvos 2002/22 28 straipsniu ir Pagrindinių teisių chartijos 16 straipsniu, arba Direktyvos 2002/19 8 straipsnio 3 dalį, siejant ją su Direktyvos 2002/19 5 straipsnio 1 dalimi ir Pagrindinių teisių chartijos 16 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad, siekiant užtikrinti nacionalinio viešojo ryšio tinklo operatoriaus galutinių naudotojų galimybę gauti paslaugas, kurioms teikti naudojami negeografiniai numeriai, teikiamas kito nacionalinio operatoriaus tinkle, nacionalinė reguliavimo institucija gali apibrėžti operatorių tarpusavio atsiskaitymo principus, taikomus skambučio inicijavimui, nustatydama mokesčius už skambučio užbaigimą vienam iš šių operatorių pagal patiriamas sąnaudas remiantis Direktyvos 2002/19 13 straipsniu, jeigu operatorius siūlė taikyti tokį mokesčių per žlugusias derybas, vykusias siekiant įvykdyti Direktyvos 2002/19 4 straipsnyje apibrėžtą įpareigojimą?

⁽¹⁾ OL L 108, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 367.

⁽²⁾ OL L 108, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 323.

**2014 m. rugpjūčio 20 d. Basic AG Lebensmittelhandel pateiktas apeliacinis skundas dėl
2014 m. birželio 26 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-372/11
Basic AG Lebensmittelhandel/Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)
(VRDT)**

(Byla C-400/14 P)

(2014/C 431/15)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Basic AG Lebensmittelhandel, atstovaujama Rechtsanwältin D. Altenburg, T. Haug

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), Repsol YPF SA

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2014 m. birželio 26 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą (byla T-372/11) ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis ją iš naujo išnagrinėtų.
- Priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas aiškino „platinimo paslaugų“ sąvoką, kurios aiškinimas teisiniu požiūriu yra išankstinis klausimas vertinant paslaugų panašumą. Todėl apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas vėliau vertindamas galimybę supainioti nagrinėjamus prekių ženklus kaip teisiniu pagrindu rėmėsi klaidingu suvokimu.

Apeliantė pabrėžė, jog Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pagrindinė funkcija – nurodyti, kaip reikia vienodai aiškinti nagrinėjamų paslaugų sąvoką ir apimtį (Sprendimo *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte*, C-418/02, EU:C:2005:425, 33 punktas; arrêt Sprendimo *Zino Davidoff ir Levi Strauss*, C-414/99 – C-416/99, EU:C:2001:617, 42 ir 43 punktai) ir Sprendimą *Chartered Institute of Patent Attorneys* (C-307/10, EU:C:2012:361), pagal kurį „prekės ir paslaugos turi būti apibrėžiamos objektyviai, kad būtų įvykdyta prekių ženklo funkcija nurodyti kilmę“, ir prašo Teisingumo Teismo pateikti „pakankamai tikslų ir aiškų“ „platinimo“ paslaugų apibrėžimą.

Apeliantės teigimu, „platinimo“ paslaugų apimtis yra labai ribota ir ji apima tik „transportavimo; prekių pakavimo ir saugojimo“ veiklą ir neapima „mažmeninės ir didmeninės prekybos“. Be to, apeliantė tvirtina, kad Teisingumo Teismas sprendime *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* aiškino, kad „mažmeninės prekybos“ (35 klasė) tikslas, kitaip, nei 39 klasės paslaugų atveju, yra prekių pardavimas vartotojams, o šią veiklą sudaro „būtent prekyboje siūlomų prekių asortimento parinkimas ir įvairios siūlomos paslaugos, kuriomis siekiama, kad vartotojas sudarytų šią sutartį su šiuo prekybininku, o ne su jo konkurentu“.

Apeliantės nuomone, negalima neatsižvelgti į Nicos klasifikacijos 39 klasės, kurioje yra „platinimo“ paslauga, bendrąjį pagrindą, nes Sprendime *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (EU:C:2005:425, 36 punktas) Teisingumo Teismas aiškiai pabrėžė savo argumentus, remdamasis su 35 klase susijusiu aiškinamuoju raštu.

Todėl Bendrojo Teismo sprendimas turi būti panaikintas ir byla turi būti jam grąžinta, kad jis ją iš naujo išnagrinėtų.

2014 m. birželio 25 d. Nejvyšší soud České republiky (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Marie Matoušková, teismo komisarė paveldėjimo byloje/Misha Martinus ir Elisabeth Jekaterina Martinus, atstovaujami rūpintojo David Sedlák; Beno Jeriěl Eljada Martinus

(Byla C-404/14)

(2014/C 431/16)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší soud České republiky